

tud ei tea sedda aega nimmetada, mil se tark ja kunstlik rahwas neid sambaid tükkinud, mis 50, 100 ja 180 jalga pitkad on; ja sedda saggedastest ühhest ointsast kiuwist tehtud ettejuhhuwad. Need sammad on tuttawad obeliski nimme al, ja kui Roomlased Egiptuse ülle wallitsetsid, lastsid nemmad mõnned nende hulgast Roma-linna wia, ja neid senna ülles ja püsti panu, kus neid parraaego veel nähha saab. Veel immelikumad on need sured neljakandilised, alt laiad pealt terrawad ehitused, mis kaks, kolm, nelli ja mõnned veel kahheksa sadja jalga förged on, kelle sees kambred, uksed ja afnad on. Õppetud mehed arwawad et nemmad funningate matmisse-paigad ennemuiste olnud; sest et nende seest salvitud ja linnase rietese mähitud surno-kehhasid leitakse, mis muuks nimmetakse. Sesuggusid mumisid on mitmis Europa linnades, nenda kui Peterburis, Londonis ja Parisis nähha, sest et neli Egiptuse-maal ikka veel üllesleitakse ja Eu-

ropa-male tuakse. Need on faks tuhhhat aastat ja veel faueminigi seisnud, üsna mustad, aga näust iffa veel nenda nähha fuida nemmad omma ello aeal ollid.

Kirjotamise-kunst ei olnud ka mitte Egip-tuse-rahval teadmata, ning tulleb arwato, et nende preestrid jo wågga warra sedda oskafid. Agga nemmad ei mõistnud poofstarwidega kirjotada, nenda kui meie, woid kirjotosid piltide ja mu märfidega. Nenda fuida need piisikesed pildikesed tähtramatus näitavad, mil päike ühhe ja teise taewa-tähhe ette tulleb; nenda näitas ka nende firri lomade ja mitme mu asjade modisid, n. f.  n. t. kellest iggaüks sedda asja tähyendas, kelle fujjo temma näitas. Muist olli nende firjal ka se någgo, mis ennemuistse Kurressare kalendril olli, mis nende targad issi seitsme wäikeste lauakese peale malisid. Täiem ja parrem on firri, kui poofstarwide eht issi tähtedega kirjotakse, ning on sest siis se rahwas wågga tåanno wåårt, kelle käest ma-ilm öppis poof-